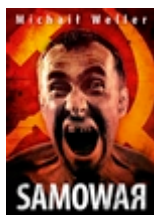

Michaił Weller "Samowar"

Fahrenheit Crew

Replika **SAMOWAR** Samowar to nie tylko naczynie do gotowania wody. Samowarami nazywa się inwalidów do korzeni pozbawionych nóg i rąk. Po każdej z wojen pojawia się ich w Rosji wielu. Samowar ma wszystko, czego potrzeba - korpus do gotowania substancji, głowę do odparowywania, kranik. Bohaterowie książki Michaiła Wellera są samowarami. Samowary to ofiary historii. Byli czajnikami, stali się samowarami. Okropne jest życie samowarów. Wystarczy przedstawić je z zewnątrz. Lub zajrzeć w głąb siebie, sowieckiego klocka, totalitarnej kaleki, inwalidy pierestrojki. Zresztą, coś go jeszcze czeka. Wellerowski Samowar ma złożoną strukturę rozpaczy: od lamentu spowiedzi do ironii, od thrillera do pornografii, od politycznej kryminału do wyznania miłości. Szokują sceny przedstawiające życie erotyczne samowarów. Powrót ideologicznych *klocków* do skrzywionego jestestwa może wywoływać wstrząs. Ale lepsze to, niż łajdactwa polityki. My, samowary, tak uważamy.

Książki Michaiła Wellera są odbierane w Rosji jako wyjątkowo kontrowersyjne. Tak jest również w przypadku Samowaru. Skrajna, szokująca otwartość niespotykanej dotąd w literaturze tego typu sceny erotycznej wywołała spór krytyków czy można publikować coś takiego. Dużo w tej powieści nieprzyzwoitych słów, nieprzyzwoitych scen, i najważniejsze - nieprzyzwoitych myśli. Dlatego nie wolno jej dawać dzieciom, lepiej również, aby nie czytali jej ludzie z chwiejną psychiką. Nie powinni czytać jej ludzie, którzy nie lubią nieprzyzwoitości. Szczerze mówiąc, dobrze by było, gdybyś i ty jej nie czytał. Możliwe, że w ogóle nie należałoby jej czytać.